“RDM Inzicht”, juli 1987, 4e jaargang, nummer 5.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

INZICHT

PERSONEELSBLAD
VAN DE ROTTERDAMSCHE
DROOGDOK MAATSCHAPPIJ B.V.

VIERDE JAARGANG NUMMER 5

REDACTIEADRES:
AFDELING PERSONEELSZAKEN RDM
POSTBUS 913, 3000 AX ROTTERDAM
TELEFOON 010 - 4 87 26 33

RDM TECHNOLOGY

DE ZEELEEUW IN ZIJN ELEMENT!

20 juni was het dan zover, de Zeeleeuw gleed van de helling af, zijn element tegemoet. Aan de hand van wat foto's blikken we nog even terug op deze geslaagde tewaterlating. Daarnaast drukken we de tekst af van de toespraak, welke RDM-directeur W. den Dulk hield tijdens de receptie na afloop van de tewaterlating en heeft een medewerker van de Technische Dienst zijn beleving van de tewaterlating voor ons op papier gezet.

Zie verder op pagina 3

OVERZICHT

Personalia	2
Van de OR	2
De Zeeleeuw in zijn element	3
ARBO-rubriek	5
Collectieve persoonlijke ongevallenverzekering	6
Vervlogen tijden	6
Ideeënbus	7
Berichten van WEK	7

COLOFON

PERSONEELSBLAD VAN DE ROTTERDAMSCHE DROOGDOK MAATSCHAPPIJ B.V.

JULI 1987
4e JAARGANG NUMMER 5

REDACTIE: G.C. HEINS, E. VAN DER SCHEE, S. SLIS, M. VAN DER MEER
FOTOGRAFIE: J. BOEKHOLT
ILLUSTRATIE: C. VAN DER SCHEE
VORMGEVING EN DRUK:
JETON-ROTTERDAM 010 - 4 32 44 88
REDACTIEADRES:
AFDELING PERSONEELSZAKEN RDM
POSTBUS 913, 3000 AX ROTTERDAM
HEIJPLAATSTRAAT 21, 3089 JB ROTTERDAM
TELEFOON 010 - 4 87 28 63

Graag wil ik iedereen bedanken voor de betoonde belangstelling bij mijn afscheid. Zowel de afscheidsreceptie met de collega's en oud-collega's, als de afscheidsreceptie bij de directie zijn voor mij en mijn echtgenote onvergetelijk geworden en wij zullen hieraan vaak met plezier terugdenken.

Jan de Koster

Langs deze weg willen wij iedereen oprecht danken voor de steun en gebeden welke wij mochten ontvangen na het overlijden van mijn man en onze vader Bertus Besterveld.

Het heeft ons goed gedaan het grote medeleven te mogen ondervinden.

N. Besterveld-Hooimeijer
en kinderen

Langs deze weg wil ik mede namens mijn vrouw, de directie, mijn chef en collega's van harte bedanken voor de waarderende woorden en de vele cadeaus, welke ik mocht ontvangen tijdens de afscheidsbijeenkomst ter gelegenheid van mijn pensionering.

P.C. van Lopik

PERSONALIA

Jubilea

25 jaar RDM
A.B. Ketting afdeling Financiën & Administratie
M. Latorre afdeling Marine
J. Smidt afdeling Marine
J.A. Iglesias afdeling Energiesystemen
A. Lanzilli afdeling Energiesystemen

Afscheid
Twee medewerkers maakten met ingang van 1 juli 1987 gebruik van de mogelijkheid tot vervroegde uittreding. In een bijeenkomst op 30 juni j.l. werd afscheid van hen genomen. Het betrof:
M.H. Verloop Scholingscentrum
K. Venema Algemene Werktuigbouw

Aanstellingen
Met ingang van 1 juli 1987 is **de heer W.P. Zom,** voorheen werkzaam als voorman hout en aluminiumbewerkers in de afdeling Marine, aangesteld als werkmeester in dezelfde afdeling.

Met ingang van 1 juli 1987 is **de heer A. van der Ster,** voorheen werkzaam als assistent bedrijfsleider in de afdeling Marine Montage, aangesteld als chef Bedrijfsbureau in dezelfde afdeling.

Met ingang van 1 juli 1987 is **de heer J. Kik,** voorheen werkzaam als bankwerker in de afdeling Marine Montage, aangesteld als voorman bankwerkers in dezelfde afdeling.

Met ingang van 1 juli 1987 is **de heer R.E. Zwama,** voorheen werkzaam als werkmeester dokken in de afdeling Marine, aangesteld als hoofdwerkmeester hout en aluminium in dezelfde afdeling.

Met ingang van juli traden in onze dienst:
E.E. de Boer, systeem-ontwerper, afdeling Informatie & Automatisering
K.A. Verschoor, werkmeester plaatwerken, afdeling Marine
S. Evers, lasser, afdeling Marine
B.A. van der Klift, stafmedewerker Bedrijfseconomische Afdeling, Financiën & Administratie
K. Wellens, lasser, afdeling Marine
S.C.S. Hardenbol, plaatwerker, afdeling Marine
G. Hordijk, verkoper, afdeling Algemene Werktuigbouw
A.W.D. de Leeuw, koperslager, afdeling Marine
A. Buijs, tekenaar-constructeur, afdeling Marine
W. Zevenbergen, bankwerker, afdeling Marine
M.F. Kuijpers, draaier, afdeling Marine.

VAN DE OR

KPR-FONDS

In de vorige uitgave van Inzicht werd gemeld dat een bedrag van f 30.000 was overhandigd aan de besturen van het Koningin Wilhelmina Fonds, het Prinses Beatrix Fonds en aan de Vereniging tot steun aan de Rheumabestrijding. Daarnaast werd aangekondigd dat we in dit nummer van Inzicht nog nader zouden ingaan op organisatie en doel van het KPR-fonds. Die belofte lossen we nu in.

Het bestuur van het KPR-fonds voor gevormd door de 5 leden van de OR-commissie Sociaal beleid en de heer Bisschop, welke laatste verantwoordelijk is voor beheer en administratie van de bijdragen van de medewerkers aan het fonds. Het bestuur kijkt regelmatig naar het saldo van het fonds en bepaalt wanneer een afdracht aan de bovengenoemde instellingen kan plaatsvinden en hoe groot deze afdracht kan zijn. De feitelijke overdracht van de gelden, zoals deze dus onlangs ook weer heeft plaatsgevonden, is één van de meest plezierige taken van het bestuur.

Oproep
f 30.000 werd dit jaar overgedragen aan de instellingen welke zich bezighouden met de bestrijding van kanker, polio en rheuma. Een groot bedrag, maar..... Twee jaar kostte het om dit bedrag bijeen te brengen en slechts de helft van de RDM-medewerkers leverde daaraan een bijdrage. Wij gaan er als bestuur van uit dat iedere RDM-er zijn bijdrage aan het KPR-fonds zal willen leveren en dat degenen die op dit moment geen bijdrage levert er door onwetendheid of vergeetachtigheid gewoon nog niet toe gekomen is. Van de vertegenwoordigers van de instellingen vernamen wij dat het voor hen steeds moeilijker wordt om voor het voortzetten van hun werkzaamheden de benodigde gelden bijeen te brengen. Uw bijdrage wordt dus niet alleen zeer op prijs gesteld, maar is vooral ook echt nodig. Wij roepen u derhalve dringend op om deel te nemen aan het KPR-fonds. Aanmelden kunt u zich bij OR of Salarisadministratie, alwaar men ook gaarne bereid is om eventuele vragen te beantwoorden. IEDERE BIJDRAGE, GROOT OF KLEIN, IS WELKOM!!!!!!!

Veranderingen op til?
Alhoewel misschien wat moeilijk te rijmen met het bovenstaande, wil het bestuur graag ook nog het volgende aan u kwijt. In het bestuur is gediscussieerd over de vraag of het KPR-fonds ook in de toekomst uitsluitend gelden moet afdragen aan de drie eerder genoemde instellingen die zich bezighouden met de bestrijding van kanker, polio en rheuma. Er zijn andere organisaties, welke ook om de broodnodige steun verlegen zitten. Bijvoorbeeld valt daarbij te denken aan een organisatie die zich bezighoudt met de bestrijding van nierziekten. Tevens kan men daarbij afwegen dat m.n. de kankerbestrijding beschikt over goede middelen om zelf het nodige geld in te zamelen. Een moeilijke vraag, die zeker niet kan worden beantwoord zonder daarin ook u te betrekken. Immers u levert een bijdrage voor een bepaald doel en het bestuur kan niet zondermeer dat doel veranderen. Moet de doelstelling van het KPR-fonds worden gehandhaafd, of bent u van mening dat doelstelling van het fonds moet worden aangepast? Uw reacties zijn het Bestuur van het KPR-fonds (OR-lokaal of Salarisadministratie) zeer welkom.

EEN VROUW IN DE ONDERNEMINGSRAAD

In november 1986 kreeg de RDM voor het eerst een vrouw in de OR. Voor sommige mensen misschien belangrijk als historisch feit, maar voor mij betekende het voorlopig nog alleen maar onzekerheid. Niet alleen omdat ik zelf die eerste en enige vrouw was, maar ook omdat ik in feite maar weinig van het OR-werk afwist. Al snel bleek echter dat de OR niet bestaat uit 14 mannen en 1 vrouw, maar gewoon uit 15 mensen. Eén probleem was dus al snel opgelost.

Met de andere nieuwelingen werd ik al snel in het diepe gegooid, want de reorganisatie ZA stond op het programma. Verder was er ook nog het commissiewerk waarvoor ik werd gevraagd. In het begin las ik werkelijk alles wat ik aan stukken in handen kreeg heel grondig door. Inmiddels heb ik dat wel afgeleerd, daar is gewoon geen tijd voor. Ik leerde langzamerhand onderscheid maken tussen belangrijke en onbelangrijke post.

Mijn aandeel in de OR-vergaderingen wordt nu ook groter. Eerst luisterde ik alleen maar, toen ging ik zelf een mening vormen en nu discussieer ik zelfs mee. Van groot belang hierbij is trouwens ook het volgen van allerlei cursussen. Veel theorie waar je op het bedrijf en binnen de OR niet aan toekomt, leer je tijdens zo'n cursus. Juist door die theoretische achtergrond word je zekerder in de praktijk.

Nu, juni 1987, ben ik echt blij dat ik voor het OR-werk heb gekozen en ben gekozen. Ik heb enorm veel geleerd, maar nog belangrijker is dat ik het gevoel krijg dat ik nu ook echt mijn bijdrage kan leveren als vertegenwoordiger van de RDM-ers. Als OR proberen wij tenslotte zo goed mogelijk de belangen van het personeel te behartigen. Vaak lukt dat, soms ook niet. Als de belangen van personeel en directie botsen moet er een compromis worden gevonden. De OR spant zich echter in om zoveel mogelijk winstpunten voor het personeel te behalen. In onze eigen vergadering lossen we onze geschilpunten op en naar de directie toe zijn we één ondernemingsraad.

En als lid van die ondernemingsraad kan je jezelf zijn, of je nu een man of een vrouw bent.

Hennie Westerveld

ONDERNEMINGSRAAD EN AFDELINGSCOMMISSIES
Binnen de OR is meerdere keren gediscussieerd over de taak van de OR in relatie tot de taak van de afdelingscommissies. Het uitgangspunt van de vorige OR was, dat alle zaken die in een afdeling plaatsvinden en waarvan de gevolgen geen invloed hebben in andere afdelingen, behandeld dienen te worden in de afdelingscommissie van de betreffende afdeling. Bij de RDM is gekozen voor zelfstandige afdelingscommissies die met het betreffende Hoofd van Dienst de problemen van de afdeling kunnen behandelen. Een en ander is ook duidelijk in het reglement voor het vertegenwoordigend overleg in de afdelingen beschreven.

Het komt echter voor dat een afdelingscommissie gepasseerd wordt doordat mensen OR-leden aanspreken in plaats van leden van de

afdelingscommissie. Natuurlijk hebben OR-leden tot taak de belangen van het personeel te behartigen en het is dus zeker zinvol om problemen met OR-leden te bespreken. De afdelingscommissies mogen daarbij echter niet gepasseerd worden. Doet een dergelijk geval zich voor dan zal het OR-lid eerst moeten informeren of het betreffende geval is besproken in de afdelingscommissie. Belangrijk kan daarbij zijn wie het probleem heeft ingebracht in de afdelingscommissie. Het OR-lid zal in eerste instantie contact opnemen met het Dagelijks Bestuur van de betreffende afdelingscommissie of met degene die het probleem heeft aangedragen bij de afdelingscommissie en zich op de hoogte stellen van het standpunt van de afdelingscommissie met betrekking tot het probleem en tevens een antwoord trachten te krijgen op de vraag of er zicht is op een oplossing van het probleem.

Twee mogelijkheden zijn dan denkbaar:

- het probleem is in de afdelingscommissie niet op te lossen en kan derhalve door de OR in behandeling worden genomen;
- de afdelingscommissie heeft het probleem nog in behandeling en een oplossing op afdelingscommissieniveau behoort nog tot de mogelijkheden. In dit geval zal de OR in overleg met degene die het probleem heeft ingebracht, wachten met het in behandeling nemen van het probleem.

Bovenstaande procedure sluit niet uit dat zich een situatie voordoet waarin een probleem zowel door afdelingscommissie, als OR behandeld wordt. Een honderd procent wachterdichte regel is op dit vlak niet te maken. Steeds zal men zorgvuldig moeten afwegen wat een goede oplossing is.

DE ZEELEEUW IN ZIJN ELEMENT!

Toespraak van RDM-directeur W. den Dulk tot de gasten aanwezig bij de tewaterlating van de Zeeleeuw.

Mevrouw Brainich, Excellenties, Dames en Heren,

De Zeeleeuw is in zijn element. De Zeeleeuw, waarvan de kiel werd gelegd op 24 september 1981 als tweede schip van de Walrusklasse. We kunnen stellen dat de Zeeleeuw in hoge mate, zowel letterlijk als figuurlijk, tot stand is gekomen in de schaduw van de Walrus en in die schaduw tot vandaag een tamelijk onopvallend leven heeft geleid. De Zeeleeuw is nu te voorschijn gekomen en geeft vandaag nadrukkelijk blijk van zijn aanwezigheid. De direct betrokkenen hebben met name het afgelopen half jaar zeer intensief met de Zeeleeuw opgetrokken. Immers na de brand op de Walrus was aanpassing van het bouwprogramma van de Zeeleeuw noodzakelijk. Door deze aanpassing staat nu de Zeeleeuw als eerste schip van de Walrusklasse in het programma.

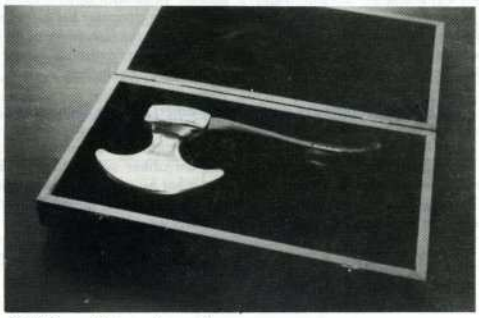

● *met dit bijltje zal het moeten gebeuren*

U kunt zich voorstellen dat deze omschakeling niet probleemloos uitvoerbaar was. Veel werk was gemoeid met het aanpassen van de bouwschema's, herindeling van personeel, omschakeling van productieprogramma's en vele andere wijzigingen. Gelukkig kunnen we vandaag een voorlopige balans opmaken. De omschakeling is goed verlopen. De Zeeleeuw is zelfs nog wat eerder dan een half jaar geleden verwacht, te water gegaan. De Walrus-schade is, hoewel ernstig, toch kleiner dan gevreesd kon worden. Het schip kan en zal worden gerepareerd en zal als volwaardig schip van de Walrusklasse worden opgeleverd. Dat is niet vanzelf gegaan. Het lijkt wel alsof de tegenslagen vanuit het verleden de betrokkenen hebben geïnspireerd tot extra inspanningen en prestaties. Ik wil op deze plek alle betrokkenen hiervoor danken.

het wachten

● *nog maar heel weinig staat nu tussen de Zeeleeuw en zijn element*

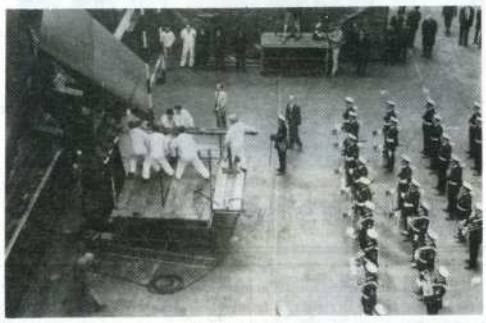

De zojuist gedoopte Zeeleeuw verkeert in een verdere staat van afbouw dan de Walrus op het moment van tewaterlating. Toch zal de komende periode nog veel werk aan het schip moeten gebeuren. Gelet op de rolwisseling tussen Walrus en Zeeleeuw zal ook het omvangrijke beproevingswerk, noodzakelijk voor de eerste van de klasse, worden toegevoegd. Ik hoop en verwacht dat deze periode voorspoedig zal verlopen.

● *hij gaat!!!!!*

De doopster, U mevrouw Brainich, speelt een belangrijk rol in het leven van dit schip. Ik wil u geluk wensen met de wijze waarop u dit schip in beweging hebt gebracht en de wens uitspreken dat u het nog vaak zult ontmoeten.

● *blijdschap en opluchting op de gezichten van de doopster mevrouw Brainich von Brainich Felth en RDM-directeuren W. den Dulk en P.R. Eysker na afloop van de geslaagde tewaterlating*

De Directeur-Materieel der Koninklijke Marine wil ik bedanken voor het in de RDM gestelde vertrouwen. Het is met name deze Dienst die veel extra werk heeft gekregen door de programma-wijziging en de gevolgen van de brand. Wij hebben grote waardering voor de wijze waarop de problemen zijn aangepakt en de goede samenwerking waarin is gewerkt. De Koninklijke Marine mag rekenen op de inzet van de RDM voor de verdere realisering van het bouwplan.

● twee kleurrijke figuren op de geanimeerde receptie na afloop van de tewaterlating

Tot slot

De Zeeleeuw is dus het schip dat de bijzondere eigenschappen van de Walrusklasse als eerste zal moeten demonstreren. Een product waarin de Koninklijke Marine, de RDM en toeleveranciers veel ontwikkeling, kennis en ervaring hebben samengebracht. Een product om trots op te zijn. De RDM heeft bij haar verzelfstandiging in 1983 de opgave meegekregen voor dit product, aangepast aan de specifieke eisen van potentiële klanten, export-mogelijkheden te zoeken. Dat doet zij dan ook. De RDM is zich ervan bewust dat continuïteit voor de helft van deze onderneming in hoge mate afhangt van toekomstige exportmogelijkheden. Eerste vereiste daarbij is het vinden en ontwikkelen van typen die een belangrijk stuk van de huidige en toekomstige internationale vraag, op dat (overigens kleine) deel van de internationale markt dat open is voor concurrentie, kunnen bedienen. Met de kennis en ervaring opgebouwd in het Walrus-project heeft de RDM vorderingen gemaakt bij het vinden van oplossingen, maar er is meer nodig.

Naast elementen als prijs, kwaliteit en levertijd spelen hierbij andere elementen, zoals politieke ondersteuning, opleiding en gebruikers-ervaring een belangrijke rol. Industrie en overheid zullen samen het klimaat moeten scheppen waarbinnen, in de heftige internationale concurrentie op dit smalle marktgebied, kansen op exportopdrachten tot stand kunnen komen. Ik geloof dat met name het afgelopen jaar grote vorderingen zijn gemaakt bij het scheppen van de voorwaarden waarbinnen onze pogingen kans op succes hebben. Daarmee is het doel nog niet bereikt, risico's blijven, maar kansen ontstaan. Ik spreek hierbij onze dank uit aan de velen die hebben bijgedragen tot deze vorderingen.

Een tewaterlating maakt je niet iedere dag mee en het ziet er zelfs naar uit dat dit fenomeen op afzienbare termijn helemaal zal verdwijnen om plaats te maken voor weliswaar minder spectaculaire, maar veiliger technieken. Alle vakgroepen die betrokken zijn bij de stapelloop krijgen bij het steeds dichterbij komen van de belangrijke datum een beetje de kriebels in hun bloed. Er wordt gekeken en nog eens gekeken, beproefd en nog eens beproefd.

Ook de Technische Dienst draagt, zij het niet zo op de voorgrond, een belangrijk steentje bij aan het goede verloop van een tewaterlating: verlichting in de boot, hulpgenerator in de toren, gas en zuurstof ernaast voor het geval dat, radio-apparatuur aan boord, portofoons voor de dokploeg, reserve-batterijen, accu's voor de TH, bellen bij de tribune, telefoons bij de klink, verlichting langs de helling onder het vlak, voedingen naar de feesttent, aansluiting van de periscoopcontainer, aansluitingen voor het geluid in de hal, een laat verzoek voor kachels in de feesttent, trafo in de werkplaats.

Uiteindelijk is het dan zover. De Marinierskapel komt binnen en stelt zich op naast de tribune. De geluidstechnici zijn de microfoons aan het inregelen. Zekering defect en snel een nieuw erin. De kapel begint te spelen en de gasten komen binnen. Ik vraag me af hoelang het nog duurt, wanneer gaat de ploeg aan boord, wanneer moet de omvormer in de toren worden gestart en gaat het allemaal nog volgens draaiboek? Dan wordt de brug weggenomen en ligt de boot 'los' van de wal. Alles staat nu klaar voor de doop. Ik sta vlakbij de klink en hoor hoe de waterstanden worden doorgegeven. Plotseling klinkt de eerste bel en wordt het stil. De spanning stijgt en de tijd tussen de eerste en de tweede bel lijkt lang. Dan knikt de heer 't Hart en hoor ik Willem Zom zeggen 'de bel'. Tweemaal klinkt dan de bel in de grote hal en tweemaal terug naar de klink. Ik zie de doopster het bijltje heffen, één maal twee maal en de klink valt. Ik hoor de mensen juichen en klappen en de Zeeleeuw duikt het water in, hangt even schuin en komt weer overeind. Naast de nu lege helling worden de handen geschud. Het karwei is geklaard!

De tribune loopt leeg en wij, medewerkers van de Technische Dienst, moeten nog het een en ander doen. Kabels, kachels en voedingen moeten weer weg. Op baan 4 aan het ponton moet de boot walvoeding hebben, de verlichting voor de nacht moet worden aangebracht, de omvormer en de flessen gas en zuurstof moeten weer naar de werkplaats. Dan is het handen wassen en naar de kantine. Een paar heerlijke haringen wachten ons en een lekker pilsje erbij. Wat wil je nog meer? 'Je kunt er niet voor thuiszitten' werd er gezegd.

Een medewerker van de Technische Dienst

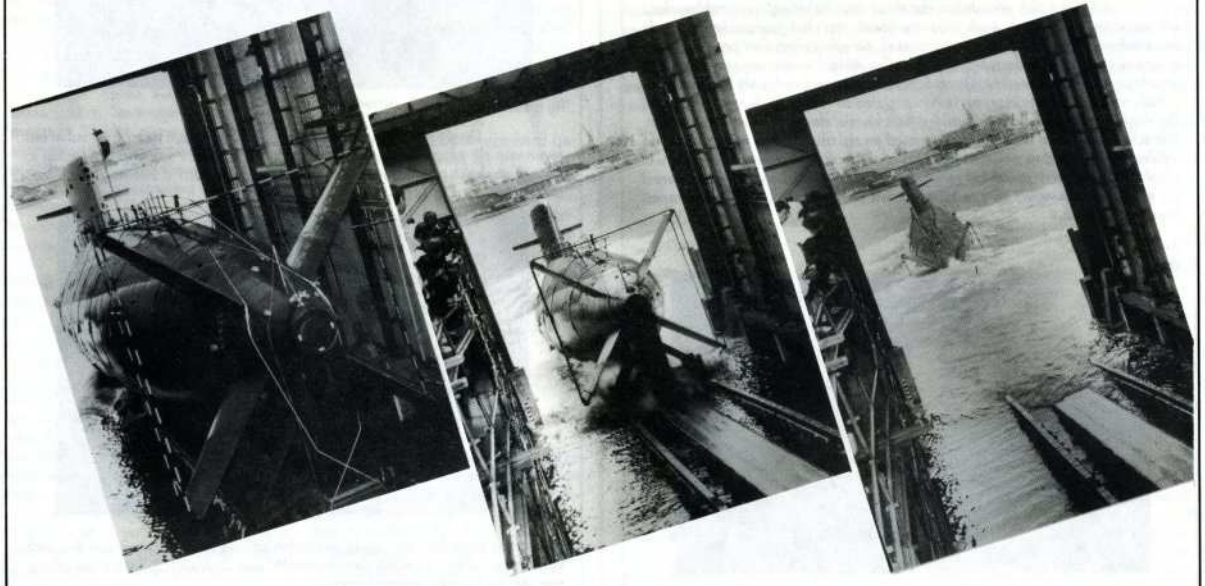

ARBO-RUBRIEK

GEHOORSCHADE DOOR LAWAAI:
JE MOET HET NIET ZOVER LATEN KOMEN!!!

Van alle kanten is er grote belangstelling voor het lawaaiprobleem in de industrie. Wetenschappers, politici, vakbondsmensen, ondernemers, allemaal hebben ze wel op de één of andere manier met dit probleem te maken. In dit artikel richten wij onze aandacht op het orgaan waar het allemaal om begonnen is, namelijk het oor.

In figuur 1 ziet u een schematische weergave van het oor. Wij zullen nu in het kort schetsen hoe wij met ons gehoororgaan geluiden waarnemen. Geluidgolven komen binnen via de gehoorgang en brengen het trommelvlies in trilling. Deze trilling wordt vervolgens via de gehoorbeentjes doorgegeven naar het slakkenhuis. Het slakkenhuis (latijn: cochlea) is een zeer bijzonder orgaan. Hierin worden de mechanische trillingen van het geluid omgezet in electrische signalen, welke op hun beurt via de gehoorzenuw naar de hersenen worden geleid. In de hersenen wordt het geluid dan waargenomen.

Het omzetten van geluidgolven in electrische signalen gebeurt in het slakkenhuis door zogenaamde haarcellen. Dit zijn cellen die zoals de naam al aangeeft, aan één kant van haartjes zijn voorzien. Worden deze haartjes door een trilling in beweging gebracht, dan reageert de cel door een electrisch signaal af te geven.

Waarom nu dit verhaal over slakkenhuizen en haarcellen ? Welnu, juist in het slakkenhuis wordt de schade door lawaai aangericht: de haarcellen verliezen hun haren en sterven zelfs af. Helaas hebben deze zeer gespecialiseerde cellen geen herstelvermogen. Als er één verloren gaat of beschadigd raakt, wordt deze niet meer vervangen. Aangezien het hier gaat om een proces op het niveau van de cel zal het duidelijk zijn dat ook van chirurgisch ingrijpen weinig heil te verwachten is. Deze overwegingen maken één ding duidelijk: je moet het niet zover laten komen! Voorkomen, want er valt niets te genezen!

Hinderlijk en schadelijk

Bij hinderlijk geluid mag gehoorbescherming worden gedragen, bij schadelijk geluid moet gehoorbescherming worden gedragen. De grens waar hinderlijk overgaat in schadelijk ligt op 85 decibel. In figuur 2 krijgt u een indruk welke geluidsterkte 85 decibel voorstelt.

figuur 1

Het oor bestaat uit:
1. gehooringang
2. trommelvlies
3. hamer
4. aambeeld
5. stijgbeugel
6. buis van Eustachius
7. slakkehuis met daar binnen het orgaan van Corti

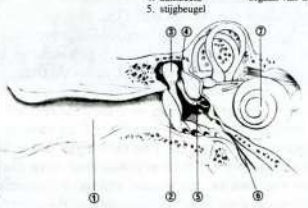

figuur 2

Geluidsintensiteit ratio	Geluidsniveau in dB(A)		Geluidsbron
100 000 000 000 000	140		Straalmotor
10 000 000 000 000	130		Klinkhamer
			PIJNDREMPEL
1 000 000 000 000	120		Propeller motor
100 000 000 000	110		Steenboor
10 000 000 000	100		Staalconstructie-bedrijf
1 000 000 000	90		Zware vrachtwagen
100 000 000	80		Zeer druk verkeer
10 000 000	70		Personenauto
1 000 000	60		Gewone conversatie
100 000	50		
10 000	40		Zachte radiomuziek
1 000	30		Zacht gefluister
100	20		Achtergrondgeluid in een rustige woning
10	10		Geritsel van bladeren
1	0		GEHOORDREMPEL

Effect gehoorbescherming

Middel	Geluidsniveau	Effect
oorwatten	tot 90 decibel	goed
	90 tot 95 decibel	matig
	95 decibel en hoger	onvoldoende
oorproppen en caboflex	tot 95 decibel	goed
	95 tot 100 decibel	matig
	matig	

Middel	Geluidsniveau	Effect
oorwatten	tot 90 decibel	goeg
	90 tot 95 decibel	matig
	95 decibel en hoger	onvoldoende
oorproppen en caboflex	tot 95 decibel	goed
	95 tot 100 decibel	matig
	100 decibel en hoger	onvoldoende
oorkappen	tot 100 decibel	goed
	100 tot 105 decibel	matig
	105 decibel en hoger	onvoldoende

Bij dat 'moeten' horen een aantal ARBO-wetteksten die spreken over verplichtingen van werkgever om gehoorbeschermingsmiddelen te verstrekken en verplichtingen van werknemers om die gehoorbescherming ook te dragen. Op die wetteksten gaan we hier niet verder in. De ervaring heeft geleerd dat een opsomming van wetteksten er nauwelijks toe bijdraagt om mensen zover te krijgen dat zij gebruik maken van persoonlijke beschermingsmiddelen.

Gezond verstand

In plaats daarvan doen wij een beroep op uw gezond verstand. Niemand zal graag doof worden. Het staat echter onomstotelijk vast dat wanneer u zich gedurende een te lange periode blootstelt aan schadelijk geluid u in ieder geval gehoorschade oploopt en in het ergste geval doof wordt. Dat argument moet voldoende zijn om u ervan te overtuigen dat u gebruik moet maken van de door het bedrijf ter beschikking gestelde gehoorbeschermingsmiddelen. Welke die middelen zijn en wat het effect is dat u daarvan mag verwachten leest u hieronder.

Soorten gehoorbescherming

Gehoorbescherming kan zowel inwendig als uitwendig worden gedragen. Bij inwendige gehoorbescherming bevindt het beschermingsmiddel zich in de gehoorgang. Het gaat daarbij meestal om schuimrolletjes of wattenpropjes. De uitwendig te dragen middelen zijn veelal in de vorm van oorkappen verkrijgbaar. Op vertoon van een door de werkmeester of chef getekende magazijnbon zijn de beschermingsmiddelen gratis verkrijgbaar bij de Bedrijfsveiligheidsdienst. Slechts de gehoorkappen wordt op naam verstrekt en deze dienen dan ook bij beëindiging van het dienstverband weer te worden ingeleverd. Tot slot nog dit. Heeft u vragen over de soort bescherming welke voor u passend is of over het bepalen van het geluidsniveau, komt u dan gerust eens langs bij de Bedrijfsgezondheids- en Veiligheidsdienst.

VOORKOMEN! ER VALT NIETS TE GENEZEN!

J. de Bakker
L. Onderweegs

E-A-R PLUGS

BILSOM OORWATTEN

COLLECTIEVE PERSOONLIJKE ONGEVALLENVERZEKERING

Met ingang van 1 januari 1987 is de collectieve ongevallen verzekering voor RDM-medewerkers ondergebracht bij een andere verzekeringsmaatschappij, te weten Haagman & Co B.V., met als makelaar Hudig Langeveldt. Reden voor deze verandering was dat de RDM niet tevreden was over de vaak moeizame afhandeling van schadegevallen door de oude verzekeraar Slencker & Co. Alhoewel de overgang naar een andere verzekeringsmaatschappij geen ingrijpende veranderingen met zich heeft gebracht, lijkt het toch een goede zaak om in Inzicht wat nader op deze verandering in te gaan. De gunstige voorwaarden waaronder op collectieve basis deze ongevallen verzekering kan worden afgesloten zijn eveneens een reden om e.e.a. onder uw aandacht te brengen. Op dit moment heeft circa 25% van de RDM-medewerkers een collectieve ongevallenverzekering afgesloten.

ONGEVAL
Alvorens in te gaan op de voorwaarden van de nieuwe verzekering lijkt het nuttig om op deze plaats nog eens de omschrijving van het begrip ongeval te geven, zoals deze door de verzekeringsmaatschappij wordt gehanteerd. Deze luidt als volgt: een plotseling en onafhankelijk van de wil van de verzekerde van buiten komend en onmiddellijk op hem inwerkend geweld, dat de rechtstreekse oorzaak is van zijn overlijden of blijvende invaliditeit.

Hierbij zijn bijvoorbeeld ook ingesloten bevriezing, verstikking, verbranding, verdrinking en de plotselinge inwerking van bijtende stoffen. De verzekering kent ook uitsluitingen. Voorbeelden daarvan zijn het zichzelf opzettelijk letsel toebrengen en accute vergiftiging door het gebruik van alcohol, nicotine, geneesmiddelen en narcotica, het deelnemen aan snelheidswedstrijden met motorboten, paarden, rijwielen etc.

VOORWAARDEN
De voorwaarden waaronder de nieuwe collectieve verzekering is afgesloten, komen vrijwel overeen met die in de oude situatie. De premie is licht gedaald. Nieuw is dat kinderen tot en met 5 jaar gratis kunnen worden meeverzekerd. Bovendien is voor kinderen t/m 20 jaar geneeskundige en tandheelkundige behandeling, mits deze kosten niet elders kunnen worden geclaimd, medeverzekerd tot een maximum van f 2.000 per ongeval. De verzekering voorziet tevens in samenwoningsverbanden.

PREMIE PER PERSOON PER MAAND
De verschuldigde premie wordt per maand ingehouden van de salarisbetaling. Het gaat daarbij om relatief gezien kleine bedragen. Ook dit mag worden aangemerkt als een pluspunt van de nieuwe verzekering. De verzekerde bedragen worden bij het aangaan van de verzekering door de verzekerde zelf vastgesteld. Hieronder volgen enige voorbeelden, waarbij A staat voor de uitkering in geval van overlijden en B voor de uitkering in geval van levenslange invaliditeit of bij gedeeltelijke invaliditeit (overeenkomstig de percentages).

A f 25.000
B f 25.000
Premie per persoon per maand f 1,26

A f 50.000
B f 100.000
Premie per persoon per maand f 3,75

A f 200.000
B f 200.000
Premie per persoon per maand f 10,–

Maandpremie
f 0,025 per f 1000 van het bedrag onder A + B verzekerde bedrag. Indien het verzekerde bedrag groter is dan het verzekerde B-bedrag, bedraagt de maandpremie voor het meerdere A-bedrag f 0,03125 per f 1.000.

Premieberekening
Indien en zolang beide ouders/verzorgers aan deze verzekering deelnemen, is voor de verzekering van hun kinderen in de leeftijd van 0 t/m 5 jaar geen premie verschuldigd over:
- de eerste f 2.000 verzekerd bedrag onder rubriek A
- de eerste f 25.000 verzekerd bedrag onder rubriek B.

Voor kinderen van 6 t/m 20 jaar, indien en zolang ten aanzien van deze kinderen kinderbijslag wordt ontvangen, geldt een uitkering rubriek A van f 1.000 of een veelvoud van dit bedrag met als maximum f 10.000 en een uitkering rubriek B van f 10.000 of een veelvoud van dit bedrag met als maximum f 150.000.

INLICHTINGEN
Aanmeldingsformulieren voor deze verzekering zijn verkrijgbaar op de Salarisafdeling en bij de Personeelsadministratie. Mocht u vragen hebben met betrekking tot deze collectieve ongevallenverzekering: de Salarisadministratie is gaarne bereid om u met raad en daad bij te staan.

VERVLOGEN TIJDEN

Ga eens op bezoek bij een man die reeds 26 jaar met pensioen is. Bedenk daarbij dat de man 35 jaar bij de RDM heeft gewerkt. Een aftreksommetje leert ons dat de man in 1961 met pensioen is gegaan. Je stapt binnen. Er is groot feest want het echtpaar waar onze man deel van uitmaakt is 65 jaar gehuwd. Een zaaltje vol mensen. Je maakt je bekend. Meneer en mevrouw Verhoek van harte gefeliciteerd namens de Droogdok. En dan vliegt er als het ware een spanning uit het vat. Verhoek beleeft 35 jaar Droogdok opnieuw. Vervlogen tijden? Ben je gek! Hij beleeft het alsof het gisteren was.

'Ga toch zitten' zegt hij. Vooral vlak naast hem, want hij is een beetje doof. 'Man wat een mooie tijd was dat. Als je bij de Droogdok vakman was werd je gewaardeerd. Ik heb gewerkt in de reparatie en bij de bouw van onderzeeboten. Ze hoefden mij niets te vertellen. De meest gekke karweien hebben we uitgevoerd. Bazen waren er alleen om te vertellen wat ik moest doen. Hoe en wat bepaalde ik zelf.' Verhoek noemt namen van veel mensen. Ze zouden voor je kunnen staan, zo duidelijk omschrijft hij hen.

'Man ik heb toch meegemaakt dat ik gaten moest boren in een bolschot van een onderzeeboot. Mijn baas kwam me vertellen dat ik eerst een gaatje moest voorbranden. Branden notabene! En dat in een bolschot van een onderzeeboot.' Er komen nieuwe gasten in het zaaltje aan. Dag opa, gefeliciteerd. O, dag fijn dat je er bent en hij vervolgt onmiddellijk zijn verhaal. 'Dan moet je maar eerst met mijn chef praten, ik brand geen gat in dat schot.' Volgt een verhaal waaruit blijkt dat de baas het onderspit delfde ten opzichte van het vakmanschap van Verhoek. Uiteindelijk heb ik zeer tot spijt van Verhoek een ander plekje in het zaaltje opgezocht. Tenslotte moesten de andere gasten ook nog wat bedisselen met het bruidspaar.

Zo leeft de historie van ons bedrijf bij talloze mensen voort. Dagelijks houden ze de gang van zaken bij. Een verkregen order of een gemiste order. Het zou in onze tijd niet gebeurd zijn of er is niet veel veranderd, zo zouden wij het ook hebben gedaan. Verhoek en zijn vrouw worden nogmaals van harte gefeliciteerd. Tenslotte mag nog wel eens worden gezegd dat de wijze waarop Verhoek en vele anderen met de Droogdok meeleven ook bij ons, die het vandaag moeten maken, veel waardering verdient.

E. van der Schee

RDM-DOCUMENTAIRE OP TV?

Er liggen vergevorderde plannen voor het maken van een documentaire van circa 45 minuten over het verleden van de RDM en het 'dorp' Heijplaat. Centraal in deze documentaire zal staan de Dockyard V en haar bemanning. Het scenario voor de documentaire is gemaakt door de heer B. Bosma. Oorspronkelijk lag het in de bedoeling om de documentaire te maken ter gelegenheid van het 85-jarig bestaan van de RDM. Om financiële redenen werd daarvan echter afgezien. De heer Bosma heeft daarna enkele Hilversumse omroepen benaderd en het was tenslotte de EO, welke 'ja' zei tegen het maken van de documentaire. De EO treft thans de nodige voorbereidingen en zo een en ander volgens planning verloopt, zullen in september of oktober van dit jaar de eerste opnamen worden gemaakt. Er zal o.a. worden gefilmd op het RDM-terrein en gebruik worden gemaakt van oud RDM-filmmateriaal. Uitzending van de documentaire wordt verwacht eind van dit jaar of begin volgend jaar.

rdm ideënbus

Vertrek Harry Vogels

Na bijna zes jaar bij de RDM te hebben gewerkt zal ik eind augustus deze onderneming verlaten om bij een bedrijf in het zuiden des lands in een andere functie te starten. Eén van de zaken waarbij ik in mijn laatste jaar bij de RDM zeer nauw was betrokken was het tot stand komen van de ideeënbus; sommige mensen beschouwden mij zelfs als de geestelijke vader van dit nieuwe RDM-fenomeen. De ideeënbus is er echter gekomen door de inspanning van velen. Af en toe stond ik aan het roer, maar velen hebben meegestuurd.

De ideeënbus RDM staat nog in de kinderschoenen en zal langzaam moeten groeien. Ik heb er vertrouwen in dat dit ook zal lukken. Bij de RDM lopen veel mensen rond met een enorme kennis en kunde op met name technisch gebied. Die kennis en kunde en de stimulans welke ongetwijfeld zal uitgaan van toegekende beloningen staan voor mijn gevoel borg voor een succesvolle ontwikkeling van de ideeënbus.

Rob Lampe: 'de nieuwe ideeënman'

In de speciale ideeënkrant stond Ron Molenaar genoemd als secretaris van de ideeënbus. Door drukke werkzaamheden moest Ron van deze taak afzien. Zijn functie is inmiddels overgenomen door Rob Lampe van de afdeling Marketing & Innovatie. Het secretariaat van de ideeënbus blijft gevestigd op de afdeling Personeelszaken, alwaar Rob iedere woensdagmiddag spreekuur houdt. Met vragen kunt u tevens terecht bij mijn collega Petra Meijer, die mijn plaats in de ideeën-adviescommissie zal innemen, en Mireille Niepce, afdeling Opleidingen, die het ideëenbussecretariaat op administratief terrein zal ondersteunen. Rob Lampe, Petra Meijer en Mireille Niepce zullen als een drieëenheid samen met de ideeën-adviescommissie en de ideeënraad de ideeënbus verder activeren en stimuleren.

Op dit moment zijn er 22 ideeën binnen. Een mooi begin, maar het moeten er meer worden. Ons devies blijft derhalve: EEN GOED IDEE IN DE BUS ERMEE!

Rest mij nog vanaf deze plaats iedereen te bedanken met wie ik in de afgelopen jaren op een prettige manier heb kunnen samenwerken.

Harry Vogels

Mireille Niepce

Rob Lampe

Petra Meijer

BERICHTEN VAN WEK

ZAALVOETBALTOERNOOI 1987

Vóór het toernooi voorspelden insiders dat er te weinig deelnemers zouden zijn. Immers het bestuur van WEK had de eis gesteld dat de deelnemers lid moesten zijn van WEK. Inderdaad er kwam wat gemor, maar uiteindelijk namen toch acht afdelingen deel aan het toernooi. De eerste avond zoals gebruikelijk weinig publiek, maar wedstrijden die de moeite waard waren. Marine Enclave kwam als winnaar uit de bus en ook het team van de Machinefabriek plaatste zich als tweede voor de finaleronde. De tweede avond trok onder het toeziend oog van wat meer publiek het team van de Technische Dienst aan het langste eind en plaatste ook het team van de Scheepsbouw zich voor de finaleronde.

Deze vier teams streden, luid aangemoedigd door meer dan 100 supporters, op de finaleavond om de Piet Otting Bokaal. Gaande weg de avond werden de krachtsverhoudingen duidelijk. De Technische Dienst, in voorgaande jaren de trotse winnaar, ging kampend met blessures moedig strijdend ten onder tegen het ge-olied draaiende team van de Machinefabriek en ook de Scheepsbouw redde het niet. Goede tweede werd uiteindelijk het team van de Marine Enclave. Glorieuze winnaar werd het team van de Machinefabriek en dit team ontving uit handen van Piet Otting de naar hem genoemde wisselbokaal. De sportiviteitsprijs, in de vorm van een wisselbeker ter beschikking gesteld door de winkeliersvereniging Ossenisseweg (Pendrecht), ging dik verdiend naar het team van de Bedrijfsschool.

Het bestuur is blij terug te kunnen zien op een gezellig en in sportief opzicht geslaagd toernooi en bedankt langs deze weg nogmaals ieder die aan het slagen van het toernooi een bijdrage heeft geleverd: Leen Troost als verzorger, Muziekvereniging Dockyard, de scheidsrechters die drie avonden beschikbaar waren, de supporters en de deelnemers.

De trotse winnaars

WEK WITVISTOERNOOI

Op 13 juni j.l. meldden zich in de kantine van de camping De Volgerland 56 deelnemers aan het WEK Witvistoernooi. Wie van hen zou de meeste meters vis vangen? Na de koffie, aangeboden door Nel en René Schot, vertrok de stoet op zoek naar een goed stekkie en om 11.35 uur klonk het startschot. Direct al hadden enkele ervaren vissermannen beet en konden ook de maatcontroleurs aan de slag. Op enkele pechvogels na, haalde in de loop van de dag ieder wel wat naar boven. De verschillen waren echter groot, het liep van 7 tot 36 cm. Opvallend was dat een ervaren visser als Jo de Haan geen stootje kreeg en Bep Wieleman er toch maar 90 cm vis uitsleepte.

Na de wedstrijd deden de deelnemers zich tegoed aan een door WEK aangeboden broodje en koffie en werd er geteld. De heer Ossel van de camping De Volgerland bleek de grootste vis (36 cm) te hebben gevangen, doch hij werd op de voet gevolgd door Hans Ton (34 cm). Winnaar van het toernooi werd J. De Leeuw. In totaal ving hij 3,71 meter vis. Na de telling werden de prijzen, beschikbaar gesteld door de eigenaar van de camping de heer Vos, uitgereikt door Antje Beers. Antje Beers had een groot aandeel in de organisatie van het vistoernooi. Vanaf deze plaats danken wij nogmaals de 'vrienden van de camping' die verantwoordelijk waren voor de voorbereiding van het toernooi: visplaatsen gereedmaken, gras kappen, prijzentafels gereedzetten en de verzorging van de inwendige mens tijdens de wedstrijd. Het was een dag om nog eens over te doen. Slechts één man had pech. Jo de Haan had toch al vrijwel niets gevangen, maar moest aan het slot van dag ook nog constateren dat zijn auto op slot zat en de sleutels er in.

PARIJS 1987

Ongeveer 1 jaar geleden werd in een bestuursvergadering het idee geboren om met WEK naar Parijs te gaan. Nu, juni 1987 is die reis achter de rug. Veel is en moest er in dit ene jaar gebeuren. Een kleine greep daaruit: overleg met de Jong Tours, wanneer, hoeveel deelnemers, tegen welke prijs, spaarregeling, leden aanschrijven en velen weer afschrijven, het afsluiten van verzekeringen en niet te vergeten een proefreis. Geen pleziertje die proefreis juist in de periode dat in Parijs vele bomaanslagen plaatsvonden, maar wel veel nuttige ervaring opgedaan met restaurants, hotels, caberets, prijzen van eten, drinken, fotograven, tekenaars etc.etc. De opgedane ervaring heeft vruchten afgeworpen: geen reis was zo goed georganiseerd als juist deze reis naar Parijs. Bestuur en deelnemers kijken er dan ook met een gevoel van plezier en tevredenheid op terug. Het verslag van de reis laten we over aan één van de deelnemers.

DRIE DAGEN PARIJS MET WEK

het verslag van een deelnemer

donderdag 28 mei

Het was die ochtend een drukte van belang op het Zuidplein. Daar stond drie bussen van de Jong Intratours, wachtend op de passagiers die meegingen naar Parijs. Na het indelen van de bussen en het inladen van de koffers werd om circa half negen het sein tot vertrek gegeven. Eenmaal op weg werden wij namens het WEK-bestuur door Irene Westerveld verwelkomd, gevolgd door reisleidster Rita van de Jong Intratours, die ons eveneens de hoop uitsprak dat wij het allen naar ons zin zouden hebben. Welnu, dat zou wel lukken ! Nadat we zonder problemen de nederlands-belgische grens waren gepasseerd stopten we om circa 10.30 uur bij het wegrestaurant Nazareth waar ons door de Jong Intratours een lekkere kop koffie werd aangeboden. Na een klein uur stapten we weer in de bus en reden we verder richting Parijs. Zo rond 13.00 uur passeerden we, wederom zonder problemen, de belgisch-franse grens. Nadat onderweg al enkele bezienswaardigheden, waaronder het vliegveld Charles de Gaulle nabij Parijs, door Rita waren toegelicht (oh ja, dat zou ik bijna nog vergeten, onze chauffeur heette Nico) arriveerden we rond 15.00 uur in Parijs. Na een rit van bijna een uur door Parijs kwamen we bij ons hotel, het Videotel, aan. Na de kamerindeling kregen we ongeveer een uur de gelegenheid om bij te komen van de vermoeiende reis. Zo rond 16.30 uur stapten we weer in de bus, niet om weer naar huis te gaan, maar om de Notre Dame te gaan bezichtigen (het eigenlijke programma vermeldde dit in omgekeerde volgorde). Dit kerkgebouw was zeer indrukwekkend om te zien, zowel van binnen als van buiten. Daarnaast bezichtigden we ook nog een monument voor oorlogsslachtoffers. Hierna stapten we weer in de bus om rond 19.00 uur te gaan dineren in restaurant Le Doucet Est. Na het diner, wat ons overigens uitstekend smaakte, zagen we tijdens een korte rondrit nog verschillende standbeelden. Bij één ervan werd spontaan het franse volkslied gezongen door vrijwel de hele bus en gelijk er achter aan zongen we het Wilhelmus ook maar. Na de rondrit stopten we op een plein om het latste stukje te lopen naar een klein theater om naar een show of caberet te gaan kijken. De show was heel leuk om te zien en de optredende artiesten kregen dan ook een dankbaar applaus. Na afloop hiervan liepen we weer naar de bus die ons vlakbij (nou ja vlakbij!) de Notre Dame bracht. Het stukje naar de Notre Dame liepen we via de Place Pigalle en weer naar de bus die op ons wachtte. Gelijk genoten we van Parijs bij avond. We liepen door verschillende nauwe straatjes waar het gezellig druk was. Om circa 23.30 uur kwamen we weer bij ons hotel aan. Het was toch een vermoeiende dag geweest en we waren blij om in het hotel te zijn.

Vrijdag

Vandaag begon de dag al vroeg. Om 07.30 uur werd ontbeten met een croissant en een broodje en koffie, thee of chocolademelk. De fransman eet 's morgens dus sober. Om 09.00 uur stapten we weer in de bus voor een stadsrondrit door Parijs. We zagen o.a. de Eiffeltoren, de Notre Dame, de Arc de Triomphe, de Seine, ambassades etc., dus eigenlijk te veel om op te noemen. Na de rondrit kwamen we bij één van de vele aanlegsteigers van de rondvaartboten en stapten we op de voor ons bestemde boot. Om circa 11.00 uur startte de vaartocht over de Seine. Ook nu zagen we weer vele historische gebouwen. Al met al zeer indrukwekkend. We hadden vandaag ook nog een jarige in de groep, dus dat was toch nog een klein feestje. Maar nu gaan we weer verder met het verslag. Onder de bezienswaardigheden was dus ook nog een verkleind vrijheidsbeeld en opnieuw, hoe kon het ook anders, de Eiffeltoren. Het weer is tot nog toe vrij goed. De lunch gebruikten we in de Moulin Rouge. Dit was dus een zelfbedieningsrestaurant. Na de lunch reden we weer verder door Parijs, nu voor een bezoek aan Montmartre. Hier waren we zo rond 14.00 uur voor een wandeling door deze wijk. We werden door Rita wel gewaarschuwd voor zakkenrollers en ook voor de tekenaars en schilders die hun waar aan ons andere toeristen probeerden te verkopen. Ze zei ons op te letten dat de tekenaars en schilders ons niet probeerden op te lichten. We konden in Montmartre ook een kerk gaan bezoeken, wat velen van ons ook deden. Op het plein voor de kerk hadden we een prachtig uitzicht op Parijs en werden vele foto's en dia's gemaakt. Via enige trappen kwamen we in het lager gelegen gedeelte van Parijs terecht. Hier konden we weer winkeltjes bekijken en eventueel wat kopen, wat enkelen ook deden. Na de wandeling, waarvoor we een klein uur kregen, kwamen we bij het afgesproken punt t.w. de Metro Anvers ingang Gare de Laest of iets dergelijks. Daar stond de bus voor ons klaar en reden we weer weg, nu in de richting van het Centre Pompidou en het Forum des Halles. Vroeger stonden hier de Hallen. Ook hier konden we weer een klein uur rondneuzen en winkels kijken. Zo rond 16.30 uur stapten we weer in de bus die ons naar het hotel bracht. Tijdens de rit werd door Rita gevraagd wie er iets voor voelde om vanavond op de Montparnasse te gaan. De Montparnasse is een wolkenkraber van zeker 56 verdiepingen. Het gebouw is 210 meter hoog. Doordat het op een heuvel is gebouwd, is het zowat net zo hoog als de Eiffeltoren, die circa 300 meter hoog is. Staande op het dak van het gebouw, overzie je de hele stad Parijs. Maar nu gaan we weer verder met het verslag. Op enkelen na, had de hele groep er wel zin in. Om ongeveer 17.00 uur waren we weer in het hotel en kregen we een uur de tijd om ons wat op te frissen. Zo rond 18.00 uur stapten we weer in de bus om te gaan eten in hetzelfde restaurant als gisteren. Het eten was wel lekker al duurde het wel ietwat lang voordat we het eten hadden. Zo rond 20.30 uur stapten we weer in de bus nu in de richting van de Champs Elysées en de Arc de Triomphe. We werden hier in de gelegenheid gesteld een wandeling te maken, zij het niet te lang. We bekeken wat winkels, alsmede een waterklok. Een goed halfuur later stapten we weer in de bus, die nu ging rijden richting Mont Pamasse. Daar aangekomen ging een grote groep dit reusachtige gebouw op via de lift die met een snelheid van 22 km p/u de hoogte in ging. Het achtergebleven deel van de groep ging wandelen rond de wolkenkrabber en winkeltjes kijken. Zo rond de klok van tien uur kwamen de anderen weer naar beneden en stapten we gezamenlijk weer in de bus nu voor een rondrit door verlicht Parijs. Zo weet men dus nu ook waarom Parijs ook wel de Lichtstad wordt genoemd. De rondrit door Parijs was erg interessant en vele gebouwen en standbeelden waren prachtig mooi verlicht, zoals de Notre Dame, de Eiffeltoren, de Champs Elysées en de Arc de Triomphe. Ook nu werden weer vele dingen uitgelegd of nader toegelicht door onze Rita. De tijd ging erg snel en zo was het dan alweer bijna middernacht toen we weer bij ons hotel aankwamen. We waren vandaag weer erg moe, maar het was vandaag dan ook interessant en indrukwekkend. Het weer viel weer erg mee. Op de boot was het fris, maar het was toch lekker weer vooral met het zonnetje erbij.

Zaterdag 30 mei

Op onze laatste dag in Parijs ook weer om 07.30 uur aan het ontbijt. Zo rond 09.00 uur werden de koffers, die we al van de kamers hadden meegenomen naar de ontvangsthal, ingeladen in de bus. Een klein deel van de groep ging vandaag nog naar het Louvre. Richting Louvre reden we eerst nog door een ander deel van Parijs, nl. het kantorencomplex La Défence. Hier staan voornamelijk kantoorgebouwen, maar ook wel flats om in te wonen. Via deze wijk kwamen we bij het Louvre. Dit gebouw was ook enorm groot en is ingericht als museum voor schone kunsten en wetenschappen. Daar aangekomen stapte een klein deel van de groep uit de bus. Het overgebleven deel werd naar een nogal drukke winkelstraat gebracht. We kregen daar ruim de tijd om te gaan winkelen. Velen kochten wat souvenirs voor thuis en wat te eten voor bijvoorbeeld in de bus. Zo rond de klok van 13.00 uur was de bus er weer en reden we in de richting van de Moulin Rouge, waar we voor de laatste maal de lunch gebruikten. Om circa 14.15 uur namen we definitief afscheid van Parijs en wierpen we nog een laatste blik op de diverse bekende objecten die we al menige keer hadden gezien tijdens één van de rondritten. Na een rit van zo'n drie uur passeerden we de belgisch/franse grens en gingen vervolgens richting het van de heenweg bekende wegrestaurant Nazareth. Na een ingelaste sanitaire stop bereikten we omstreeks 18.00 uur het wegrestaurant waar ons wederom door de Jong Intratours een kopje koffie werd aangeboden. Het gebak dat men er eventueel bij wilde, was voor eigen rekening. Daarna ging het weer richting Nederland en de stemming in de bus zat er goed in. Bij het passeren van de nederlanse grens werd spontaan het Wilhelmus aangeheven, gevolgd door het franse volkslied. Rita constateerde dat de passagiers blij waren weer op vaderlandse bodem terug te zijn en een instemmend applaus was haar deel. Even later ging men met de pet rond voor zowel chauffeur Nico, als ook voor reisleidster Rita. Er werd met gulle hand gegeven. Na de rondgang met de pet werd het opgehaalde bedrag overhandigd aan Rita. Deze nam daarna de microfoon en bedankte ons mede namens Nico voor dit cadeau dat door hen enorm op prijs werd gesteld. Door al dit gepraat naderden we al snel Rotterdam. Nico vroeg ons of alles naar wens was verlopen en een oorverdovend applaus viel ook hem ten deel. Als laatste kreeg Irene het woord. Zij bedankte in de eerste plaats Nico en Rita voor hun fantastische inzet in deze drie dagen. Ook werden wij allen bedankt voor de prettige omgang en sprak zij de hoop uit dat zij de meeste van ons weer op een nieuwe reis zal kunnen ontmoeten. Namens de passagiers dankte de heer De Ruiter het bestuur van WEK voor de uitstekende organisatie van de reis.

Zo arriveerden we rond 21.15 weer op het Zuidplein en eindigde nadat iedereen afscheid van elkaar had genomen onze driedaagse reis naar Parijs.

Uw verslaggever was Rien Knops